

Business as usual

Als het aan de Duitse ondernemer Judith Mair ligt, moet het maar eens afgelopen zijn met de relaxte arbeidscultuur. Zo valt althans te lezen in haar boek *Het is mooi geweest: het kantoor is geen pretpark*. Volgens Mair is de productiviteit van bedrijven ernstig teruggelopen door de losse houding van de werknemers, Strenge regels zijn het laatste redmiddel om werknemers professioneel te laten functioneren. Gold enkele jaren geleden nog de mythe 'Werk is leuk', thans is de illusie van gezellig naar het werk gaan voorbij. Teamwerk is prachtig, maar hiërarchische verhoudingen zijn simpelweg gemakkelijker te coördineren. Geen vrolijke boodschap, vinden wij. Als dát bij het nieuwe leven en leren hoort, houden wij het toch liever bij het veel geroemde familiegevoel. Want daarover zijn vrijwel al onze oud-collega's die in dit nummer aan het woord komen het eens: werken bij KPC Groep was boeiend en werd gekenmerkt door onderlinge verbondenheid en collegialiteit.

Even verwerpelijk als de ideeën van Mair is trouwens de aanmoediging van staatssecretaris Ross van VWS om Nederland in het kader van het nieuwe kantoorleven massaal aan het 'lunchwandelen' te krijgen. Hoe dat zit? Wel, op basis van onderzoek heeft TNO geconcludeerd dat lunchwandelen laagdrempeliger en gezonder is dan bedrijfsfitness of op de fiets naar het werk. Lunchwandelen zou tot minder verzuim en een lagere kans op burn out leiden. Ross vond zelfs dat daarvoor het bedrijfsrestaurant één dag per week dicht zou moeten. Paraplus en wandelroutes beschikbaar stellen, en hoppa, met z'n allen een blokje om: goed voor de sociale cohesie. Te gek voor woorden, dit voorstel. Nee, wij houden het liever op onze bloedeigen informatieve lunchbijeenkomsten: daar krijgen we tenminste nog te eten tijdens het werk.

In het kader van oud en nieuw dringt zich nog een prangende vraag op over een weer snel naderende, lastige performance. Wat doen we begin januari met de nieuwjaarszoen? Afschaffen maar? Zo ingetogen mogelijk? Functioneel zoenen? Of met bijna gestrekte arm uitnodigend de hand uitsteken? Niets van dit alles, vinden we. Want tussen vol op de lippen, luchtkussens en Brabantse drieklappers valt zeker nog heel wat creatiefs te bedenken. Daarvoor hoef je etiquette-auteurs als Kuitenbrouwer er echt niet op na te slaan. En het is al helemaal niet nodig om er dagen tevoren zweterige handpalmen of een koortslip van te krijgen. Voor wie het een geruststellende gedachte kan zijn dat er een laatste zoendag in acht genomen wordt: de interne conferentie van 9 januari (le moment suprême du discours) lijkt ons daarvoor een geschikt markeringspunt. Daarna moet het maar weer gewoon business as usual zijn.

Ten slotte nog twee nuttige tips voor diegenen die opzien tegen de vrije dagen tussen oud en nieuw. Schrijf je eigen oudejaarsconferentie en voer die op 31 december uit in het buurtcentrum. Of verwen je huisdier nu eindelijk eens met een heus viergangendiner. Fijne kerstdagen en een goed begin van het nieuwe jaar!

Kusjes van de REDACTIE